

GÖYƏRCİN

4

Hekayə

Şeir

Nağıl

İT VƏ TOYUQ

(Bifad-Afrika nağılı)

Toyuqla İt dost idilər. Onlar eyni evdə yaşayırdılar. İt evin kənarında, Toyuq isə küncdəki hində!

Bir dəfə axşam qaranlıq çökəndə Toyuq qapını bağlamağa ərinə. İtdən xahiş etdi ki, həyətin qapısını bağlasın. İt ona belə cavab verdi:

-Əgər istəyirsənsə, dur, qapını özün bağla. Mənim üçün həyətdə, yaxud küçədə yatmağın heç bir əhəmiyyəti yoxdur. Hamı bilir ki, it ömrü nə deməkdir.

Toyuq hində öz yerini təzəcə isitmişdi. Elə buna görə də gedib həyət qapısını bağlamaq istəmədi:

-Özün bilərsən, qapını bağlamırsan,

bağlama. Onsuz da mən hində yaşayıram, heç nədən qorxum yoxdur.

Gecəyarı həyətdə tülkü girdi, o İtin yanından yavaşca keçəndə tülkünü aşqırmaq tutdu və Toyuq fürsətdən istifadə edib qaçdı. Evə gələndə İt soruşdu:

-Hara getmişdin?

Toyuq ona cavab vermədi. Hinə girib yattı. Səhərişi gün axşam İt toyuğa dedi:

-Yaxşısı budur, dur qapını bağla, yoxsa tülkü gəlib səni aparar. Mən tülküdən qorxmuram, ona görə də qapını bağlamayacam!

Dünənki hadisəni xatırlayan Toyuq tez durub qapını bağladı. Elə o vaxtdan toyuqların hamısı qapısı bağlı hində yaşayırlar.

Rəssam
Səbinə

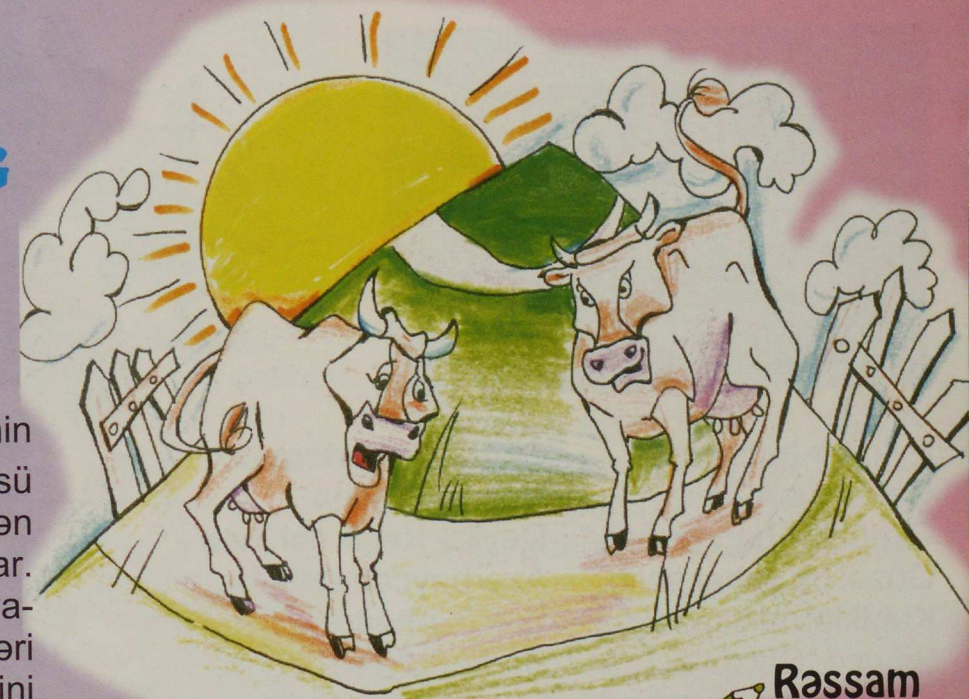
İNƏKLƏRİN DALAŞMASI PƏLƏNG ÜÇÜN BAYRAMDI

(Birna nağılı)

Qədim zamanlarda qalın bir meşənin kənarındakı çəməndə naxırinək sürüsü otlayırdı. İnekler heç vaxt bir-birlərindən ayrılmır, naxırdan kənara çıxmırdılar. Meşədə yırtıcı, qaniçən bir pələng yaşayırdı. O, ağız sulana-sulana, inekləri müşahidə edir, onların təklənməsini gözləyirdi. Sürü isə elə bil qaya parçası idi, bütün ineklər bir addım da olsun bir-birlərindən ayrılmırdılar.

Bunu gören pələng ineklər arasında nifaq, düşmənçilik yaratmaq fikrinə düşdü. Bir dəfə o, fürsət tapıb bir inəyə yaxınlaşdı. Pıçıltıyla dedi:

-Qulaq as, əyribuynuz! O dikbuynuz, təpəl inəyi görürsən? Onun səndən

Rəssam
Afər

zəhləsi gedir. Firsət düşsə, səni buynuzlayıb qayadan uçurar...

Pələng bunu deyib əyribuynuzdan uzaqlaşdı. Dikbuynuz, təpəl inəyə yaxınlaşıb hiyləgər dilini işə saldı:

-Ey, dikbuynuz, o əyribuynuz inəyi görürən? Sənin qanını içməyə belə hazırdır. Özünü ondan gözlə.

Axmaq ineklər pələngin sözüne inandılar, bir-birinə düşmən gözü ilə baxdılar. Şübhə onların içini didirdi. Tezliklə ineklər dalaşdılar, bir-birlərindən ayrı gəzməyə başladılar. Otlamaq üçün onların hərəsi bir tərəfə üz tutdu.

Pələngə də elə bu lazım idi. O, inekləri təkləyib, bir-bir parçaladı. Günlər, aylar keçdi. Naxırda bir dənə də olsun inək qalmadı.

Elə o vaxtdan belə bir atalar sözü yarandı: "İneklerin dalaşması, pələngin bayramıdır".

Tərcümə edib işləyəni:
R.Y.ƏLİYEV